Gruppe: 1

FCI rasenr: 326
FCI dato: 18.02.2022
NKK dato: 23.03.2022

YUZHNORUSKKAYA OVCHARKA
(SYDRUSSISK OVCHARKA)

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: **1**
FCIs RASENR.: **326**

RASEBESKRIVELSE FOR **SYDRUSSISK OVTCHARKA**

Opprinnelsesland/ hjemland: Russland.

Bruksområde Gjeter- og vakthund. Vokter av kveg, vakthund og vokter av eiendom.

Kort historikk: Den sydrussiske ovtcharka anses å stamme fra raggete, grovpelsede hunder som kom til de sydlige steppene sammen med merinosauer fra Spania. Dette faktum er nevnt i det 26. bind av det russiske imperiums komplette lovsamling (St. Petersburg 1830).

Disse smidige, middels store hundene, som så ut som dagens gos d`atura catala, kunne både gjete og beskytte sauene. De blandet seg raskt med lokale gjeter- og myndelignende hunder, som hadde vært der fra tidenes morgen.

Krysningene ble spredt omkring i det sydlige Russland, og forekom også i Vest-Europa, der kjent som ”russisk gjeterhund”. På verdensutstillingen i Paris i 1867 ble et eksemplar tilkjent gullmedalje for sin skjønnhet.

Seriøs avl på rasen begynte først i 1898 i Askania-Nova på Krim, på eiendommen til den russiske baronen av tysk opprinnelse, Friedrich von Falz-Fein. Det var også han som avlet frem den typen vi har i dag, og kalte den sydrussisk ovtcharka.

Gjentatte innkrysninger med lokale mynder hadde ført til økt mankehøyde og forekomst av hvit farge, noe lettere bygning og flatere brystkasse, som er typisk for hunder som løper hurtig, i tillegg til opptrukket buk og en mer velvinklet bakpart.

De typiske rasetrekk og navnet sydrussisk ovtcharka ble fastsatt i sovjet-perioden tidlig på 1930-tallet da den første rasestandarden ble godkjent..

Sydrussisk ovcharka er lette å holde, og kan lett tilpasse seg forskjellige typer klima på grunn av sin utholdenhet. De er alltid beredt til å beskytte sine eiere og deres eiendom. Disse hundene er eksepsjonelt lojale og knyttet til sin eier, men samtidig bør man ikke forvente at de er vennlige mot fremmede.

Helhetsinntrykk: Middels, til over middels stor, moderat lang kropp, ikke kompakt, sterk benstamme, tørr, godt muskulert. Tydelig kjønnspreg, hannhundene mer massive sammenlignet med tispene, og med større hoder. Overlinjen er et karakteristisk trekk hos rasen, den danner en svak bue over lenden. Kroppen, hodet, ben og hale er dekket av en grov, lang, tykk og raggete pels som gir hunden et inntrykk av å være tung, men faktum er at sydrussisk ovcharka er rask og smidig.

Viktige proporsjoner:

- Kroppslengden 10-12% større en mankehøyden. Tisper noe lengre enn hannhunder.
- Hodets lengde ca 40% av mankehøyden.
- Forholdet mellom snutelengde og skalle ca 5 : 6.
- Avstanden fra bakke til albue er noe lengre enn halvparten av mankehøyden.

Adferd/ temperament: Avbalansert, selvsikker og uavhengig. Den sydrussiske ovcharka er hengiven mot sin eier, men mistroisk og reservert ovenfor fremmede, Den er en perfekt vakthund, både når den vokter kveg og når den beskytter sin eier eller hans eiendom.

Hode: Langstrakt, kileformet, avsmalner mot snutespissen.

Skalle: Moderat bredt, med flat skalle, Nakkeknøl og kinnben godt utviklet. Panne og neserygg er

parallelle sett fra siden. Øyebrynsbuene svakt markert.

Stopp: Svakt markert.

Ansiktsregion:

Snute : Noe kortere enn skallen, godt utfylt under øynene og avsmalner noe mot snutespissen. Rett neserygg.

Nesebrusk: Sort og stor. En avblekning betinget av årstiden er tillatt hos hvete- og blekt elfenbenfargede hunder, men kantene skal være sorte.

Kjever/tenner: Sterke og kraftige kjever. Saksebitt. Store og hvite tenner, tett plassert. Komplett tannsett. Mangel av to P1 er tillatt. Incessivene står på linje. Brukne incessiver kan aksepteres, dersom bittet fremdeles kan vurderes.

Øyne: Mandelformede, ikke store, foroverrettede og vidstilte. Fargen varierer fra mørk til lysebrun. Mørke øyne foretrekkes. Øyelokksrendene er tørre, tettliggende, pigmenterte.

Ører: Lavt ansatte, middels store, trekantede, henger tett inntil kinnet. Dekket av tykk pels.

Hals: Tørr, med godt utviklet muskulatur, av middels lengde, ansatt i en vinkel på ca. 40° til horisontalen. Ovalt tverrsnitt.

Forlemmer:

Helhetsinntrykk: Godt muskulerte og rette sett forfra. Parallelle og i moderat avstand fra hverandre.

Skulder og overarm: Skulderblad og overarm er lange, skråstilte, omtrent av samme lengde, og danner en vinkel på 100°.

Underarm: Rett, oval i tverrsnitt, loddrett.

Albue: Bakoverrettet.

Håndledd: Kraftig, tørt.

Mellomfot: Sterk, moderat lang, noe skråstilt sett fra siden.

Poter: Ovale, faste og godt knyttede. Alle farger på såle og klør er tillatt.

Kropp:

Overlinje: Danner en lett bue over lenden, som er det høyeste punkt på overlinjen.

Manke: Knapt synlig.

Rygg: Moderat bred og lang, muskuløs, sterk, rett.

Lend: Middels lang, moderat bred, muskuløs, lett buet og fleksibel.

Kryss: Moderat langt og bredt. Muskuløst og svakt hellende. Høyden over krysset skal være identisk eller 1 til 2 cm høyere enn manken.

Bryst: Moderat bredt og ganske dypt. Relativt flate ribben. Forbrystet er plassert litt foran albueleddet.

Underlinje/buk: Underlinjen skal fortsette på linje med albuen. Moderat opptrukket buk.

Hale: Moderat tykk, ikke høyt ansatt, når minst til haseleddet, kan danne en krok eller halvsirkel i enden. De siste 2-3 halevirvlene er ofte sammenvokste. Halen henger ned når hunden er i ro, men heves i en svak bue oppover når den er oppmerksom eller i bevegelse. Aldri krøllet eller bøyd over ryggen.

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Muskuløse, rette, parallelle sett bakfra og stilt noe

bredere enn forbena. Bakbena skal ikke være plassert langt bak kroppen.

Overlår: Langt, bredt. Muskuløst.

Underlår: Langt, omtrent like langt som lårbenet. Skråstilt.

Knær: Godt vinklede.

Haser: Godt vinklet, tørre, flate og brede.

Mellomfot: Sterk, tørr, moderat lang, plassert noe under kroppen.

Poter: Som forpoter.

Bevegelser: Balanserte og frie. Det typiske bevegelsesmønsteret er lett, med god rekkevidde i fronten og godt fraspark bak. Under trav beveger forbena seg i en rett line med tendens til sporing, og hodet senker seg i nivå med overlinjen. Under bevegelse er krysset på samme nivå som manken, eller noe høyere. Benas ledd skal bevege seg fritt under bevegelse.

.

Hud: Stram, fleksibel og uten rynker eller løsthengende. Alle typer pigmentering er tillatt, unntatt for nese, øyne og øyelokksrender, som må være sorte.

Pels:

Hårlag: Rikelig. Nesten samme lengde pels på hode, kropp, ben og hale. Tykk og lang pels på hodet danner øyenbryn, bart og skjegg. Neseryggen skal også være godt dekket med pels. Det er ønskelig at hannhunder har man.
Pelskvalitet: lang (ikke mindre enn 10cm), stri, tykk, grov og ragget, lett bølget eller kruset. Overpelsen på hode og ben er tynnere og mindre grov, Underullen er bløt, lang, tykk og har lysere farge. Pels med helt utkjemmet underull eller pels som er tovet eller snoret er uønsket.

Farge: Hvit. Hvit med gulaktige sjatteringer, hvit med grått, hvetefarget (biscuit) eller bleke elfenben- flekker. Hunder som er grå, blek elfenbensfarget eller grå og blek elfenbensfarget kan ha et hvitt bliss på hodet og snuten, eller hvite flekker på halsen. Hos flekkede hunder bør flekkene være lyse sjatteringer og ha klare avgrensninger. Fargen er ikke fullt utviklet før hunden er 18-24 måneder, og av den grunn har valper og unghunder en mer intens farge.

Størrelse og vekt:

Mankehøyde: Hannhunder: Ikke under 65 cm
Tisper: Ikke under 62 cm

En større hund er å foretrekke, hvis den er velproporsjonert.

Vekt: Hannhunder: Ikke under 35 kg
Tisper: Ikke under 30 kg

Feil: Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd.

- Mankehøyde mindre enn 66 cm for hannhunder og mindre enn 62 cm for tisper.
- For lett eller for lang kropp.
- Maskuline tisper.
- Vinternese.
- Delvis avpigmenterte øylokksrender (ikke mer enn 10%).
- For stor eller utilstrekkelig bue over lenden.
- Utilstrekkelig utviklet forbryst.
- Utilstrekkelig vinkling i for- og bakpart.
- Utilstrekkelig balanserte bevegelser.

Grove feil:

- Mankehøyde mindre enn 64 cm hos hannhunder og mindre enn 59 cm hos tisper.
- Lett, grov eller løs konstruksjon, korte ben.
- Feminine hannhunder.

- Manken merkbart høyere enn krysset.
- Høyt ansatt hals.
- Gule øyne (”rovfugløyne”).
- Ikke stramme lepper eller øyelokksrender.
- Delvis upigmenterte øylokksrender.
- Små tenner, Stor avstand mellom tennene, Fortenner som ikke står på linje.
- Bortfall av to eller flere P1 (M3 tas ikke i betraktning).
- For hengende ører og brusk som mangler stivhet.
- Smal, grunn brystkasse.
- Karpelend.
- Kort, horisontal eller bratt avfallende kryss.
- Hale som fra haleroten vender mot hodet og hviler på ryggen og /eller er krøllet over ryggen. Hale som henge urørlig ned.
- Rette vinkler i front og/eller bakben.
- Overvinklet bak.
- Glissen pels på neserygg, kort og /eller lite pels på snute, i øyenbryn, bart og skjegg. Manglende underull.
- Rett, bløt overpels, Silkeaktig pels som deler seg på ryggen.
- Intenst flekket. Pelsfarge som ikke er utviklet etter to års alder.

Diskvalifiserende feil:

- Aggressive eller ekstremt sky hunder.
- Hunder som viser tydelig fysiske eller mentale avvik.
- Alle kirurgiske eller kosmetiske forandringer.
- Utypisk.
- Kvadratisk bygning.
- Rund skalle.
- Blå, grønne, avblekete øyne eller øyne med forskjellig farge. Entropien.
- Alle avvik fra normalt saksebitt. Bortfall av hvilken som helst tann (unntatt P1 og P3).
- Kort pels. Stramme krøller eller snoret pels på noen del av kroppen. Tettliggende pels på hode og ben.

- Sort, rød, gråbrun, blå, brun eller trefarget pels. Intensivt farget maske eller sadel.
- Totalt upigmenterte øyelokksrender, rosa eller flekket nese, rosa lepper.
- Naturlig kort hale (bobtail).
- Crabbing eller passgang.

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard.

TENNER OG BITT

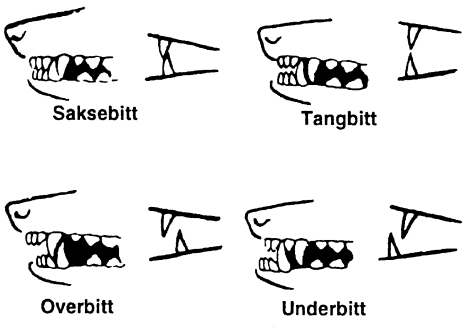

Overkjeve:
6 fortenner (incisiver), 2 hjørnetenner (canintenner), 8 forjeksler (premolarer), 4 jeksler (molarer)
Underkjeve:
6 fortenner (incisiver), 2 hjørnetenner (canintenner), 8 forjeksler (premolarer), 6 jeksler (molarer)

Notater:

Notater:

Notater: